

वेदाभ्यासः, पुं, (वेदस्य अभ्यासः ।) वेदानुशील-
नम् । स च पञ्चविधः । यथा, हचः ।

“द्वितीये च तथा भागे वेदाभ्यासो विधीयते ।

वेदाभ्यासो हि विप्राणां परमं तप उच्यते ॥

ब्रह्मयज्ञपरं ज्ञेयः षडङ्गसहितश्च यः ।

वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोऽभ्यसनं जपः ।

तद्दानश्चैव शिष्योऽभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चधा ॥

श्रुतलिखितौ । न वेदमनधीत्यानां विद्यामधी-
यीतान्यत्र वेदाङ्गस्युत्तिथिः ॥” इत्याहुः कतत्त्वम् ॥

वेदि, स्त्री, (विद् + इन् ।) अन्वष्टा । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

वेदिः, स्त्री, (विद्यते पुण्यमस्यामिति । विद् +
“हृपिषिरुहृतिविदोति ।” उणा० ४ । ११८ ।

इति इन् ।) परिष्कृता भूमिः । इत्यमरः ॥

परिष्कृता यज्ञार्थं पशुवन्धनाय यज्ञपात्रावाह-
नाय चातिसंस्कारा भूमिर्वेदिरुच्यते । सा च

उमरुकाद्याकारा पृथ्वी । वेदयति निवा-
रयति द्रव्यजातं वेदिः । विद् ङ क ञ चेतना-

स्थाने वासवादे नास्तीति इः । वेदिः स्त्री वेदी
च । इति भरतः ॥ (यथा, रघुः । ११ । २५ ।

“वीक्ष्य वेदिमथ रक्तविन्दुभिः-

वेन्दुजीवपृथुभिः प्रदूषिताम् ॥”)

अङ्गुलिसुत्रा । इति मेदिनी । (यज्ञोपकरण-
विशेषः । यथा, भागवते । १० । ४१ । २१ ।

“वेदूयं यजमाननीलविहमे-

संस्तारि रजिर्वलभीषु वेदिषु ॥”)

वेदिः, पुं, (वेचोति । विद् + इन् ।) पण्डितः ।
इति मेदिनी ॥

वेदिका, स्त्री, (वेदिरेव । स्वार्थे + कन् ।) मङ्गल-
कर्मायं निमित्तवेदिः । तत्पठ्यायः । वितर्हिः २ ।

इत्यमरः ॥ वितर्हिः ३ वेदिः ४ वेदी ५ । इति

तट्टीका ॥ हे आरामाङ्गनादिमध्यस्थवेदि-

कायाम् । देवागारादौ काष्ठादिचतुष्क्रिकाया-

मिद्वन्धे । दारपरिवृता चतुरस्रा विश्रामभू-

म्वितर्हिरेत्यपरे । सम्भसंलक्षणीतिका वितर्हि-

रिति केचित् । मङ्गल्याङ्गनमध्यस्थचतुष्क्रिकेति

केचित् । मङ्गलस्थानार्थं निमित्तवेदिकेति

केचित् । अशुभं वितर्ह्येति वितर्हिः । तर्हि हिंसे

नास्तीति इः । वेदिका साहचर्यात् स्त्री इदन्त-

त्वात् पठ्ये ईप् वितर्हो च । वितर्हिः काष्ठ-

कोट्टी स्यादिति रणे । वितर्हिरपीति मधुः ।

विदन्ति विद्यते वा अस्यामिति वेदिः पूर्ववदिः

स्वार्थकः । अतएव वेदिर्वेदी च । इति भरतः ॥

(यथा, कुमारः । ३ । ४४ ।

“स देवदारुमवेदिकायां

श्राद्धं लक्ष्म्यवधानवत्याम् ॥”)

वेदिजा, स्त्री, (वेदा जायते इति । जन + ङः ।)

द्रौपदी । इति हेमचन्द्रः ॥

वेदितः, चि, ज्ञापितः । अज्ञानविद्वदातोः क्षप्रत्ययेन
निष्पन्नमिदम् ॥

वेदितश्च, चि, (विद् + तथ ।) वेद्यम् । ज्ञातव्यम् ।

यथा,—

“आर्थं हृन्तश्च देवतां विनियोगस्तथैव च ।
वेदितश्च प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वेदिता, [ऋ] चि, (विद् + ङच् ।) ज्ञाता । तत्-

पठ्यायः । विदुरः २ विन्दुः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

यथा, महाभारते । ५ । ४३ । ५२ ।

“न वेदानां वेदिता कश्चिदस्ति

वेद्येन वेदं न विदुर्न वेद्यम् ॥”)

वेदी, [न] पुं, (वेचोति । विद् + णिनिः ।)

पण्डितः । इति शब्दरत्नावली ॥ ब्रह्म । इति

केचित् ॥ ज्ञातरि, चि, (यथा, रघुः । १८ । २७ ।

“स पराङ्गमतेरपोच्यतां

पितुरुद्दिश्य सदर्शवेदिभिः ॥”)

वेदी, स्त्री, (वेदि + ङादिकारादिति वा ङीष् ।)

वेदिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ सरस्वती ।

इति शब्दमाला ॥

वेदीशः, पुं, (वेदीनां पण्डितानामीशः ।) ब्रह्मा ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वेदीक्तः, चि, (वेदे उक्तः ।) श्रुतिकथितः । यथा,

“वेदीक्तमेव कुन्वाणो निःसङ्गोऽर्पितुमीश्वरे ।

वेष्मर्त्या लभते सिद्धिं रोचनायां फलश्रुतिः ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

वेदीदयः, पुं, (वेदः विषयज्ञानसुदये यस्य ।) सूर्यः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वेदीदितः, चि, (वेदे उदितः ।) वेदीक्तः । यथा,—

“वेदीदितानां निव्यानां कर्मणां समतिक्रमे ।

ज्ञातकत्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

वेदां, चि, (विद् + ण्यत् ।) वेदितव्यम् । यथा,—

“धर्मेः प्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मलरागां

सताम्

वेदां वास्तवमत्र वस्तु शिवदं तापत्रयोन्मूलनम् ।

श्रीमद्भागवते महासुनिवृत्ते किंवा परेरीश्वरः

सद्यो हृदावबध्यतेऽत्र ज्ञातिभिः शुश्रूषुभिस्तत्-

त्वात् ॥”

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥

(घनाय हितम् । यथा, ऋग्वेदे । २ । २ । ३ ।

“रथमिव वेदां शुक्रशोचिधममिम् ।”

“वेदां वेदो घनम् । तस्मै हितम् ॥” इति तद्वाक्ये

सायणः ॥ स्तुत्यम् । तथा, तत्रैव । ५ । १५ । १ ।

“प्रवेष्टसे कवये वेद्याय गिरम् ॥”

“वेद्याय स्तुत्याय ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥

लज्जयम् । यथा, वाजसनेय्यं हितायाम् । १८ ।

११ ।

“वित्तं च मे वेद्यश्च मे ।”

“वेदां लज्जयम् ॥” इति तद्वाक्ये महीधरः ॥

वेदाय हितमिति वेद + यत् । वेदहितम् । वेद-

प्रतिपादम् । यथा, महाभारते । १३ । १५ । ३६ ।

“वेदाश्च यत् वेदयते च वेदां

विधिश्च यथाश्रयते विधेयम् ।

धर्मे च वेदे च बले च सर्वे

चराचरं केशवं त्वं प्रतीहि ॥”)

वेधः, पुं, (विध + घञ् ।) वेधनम् । वधा इति

भाषा । तत्पठ्यायः । यधः २ । इत्यमरः ॥

(यथा, महाभारते । १२ । १६८ । ३६ ।

“वायवेधे परं यत्नमकरोच्चैव गौतमः ॥”)

गभीरता । गह्वरा इति चाङ्गा इति च भाषा ॥

यथा,—

“गणयित्वा विस्तारं बहुषु स्थानेषु तदुद्युति-

भोग्या ।

स्थानकमित्यासमभितरेवन्द्ये च वेधे च ॥

सौचफलं वेधगुणं स्वाते घनहस्तसंख्या स्यात् ॥”

इति लीलावत्यां स्वातस्यवहारः ॥ ३॥

अथ समश्लाकवेधः ।

“कृत्तिकादिचतुःसप्तरेखाराशौ परिभ्रमन् ।

ग्रहश्चेदेकरेखास्यो वेधः समश्लाकजः ॥”

इति दीपिका ॥ ३॥

अथ खर्जूरवेधः ।

“एकाम्बुगतां चयोदश तथा तिथ्यन्गताः

स्थापयेत्

रेखाश्चक्रमिदं बुधैरभिहितं खार्जूरिकं तत्र तु ।

याघातादि तु मूर्ध्नि भन्तु कथितं तच्चैक्यरेखा-

स्थयोः

सूर्याचन्द्रमसोर्मिथो निगदिता ढक्पात एका-

गलः ॥”

इति रत्नमाला ॥ ३॥

अथ युतवेधः ॥

“पापात् सप्तमगः शशी यदि भवेत् पापेन वा

संयुतो

यज्ञात् परिवर्ज्येत सुनिमतो दीपो ह्ययं

कथ्यते ॥”

अथ यामित्रवेधः ।

“रविमन्दकुजाक्रान्तं ऋगाङ्गात् सप्तमं त्यजेत् ।

विवाह्याचाचूङ्गासु यद्वकर्मप्रवेशने ॥”

इति रत्नमाला ॥

वामदक्षिणवेधौ वामवेधश्चन्द्रे द्रष्टव्यौ ॥

वेधकः, स्त्री, (विध + क्तुल् ।) धान्यकम् । इति

राजनिर्घण्टः ॥

वेधकः, पुं, (विध + क्तुल् ।) कर्पूरः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ अन्ववेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(मणिसुक्तादिवेधोपजीवी । यथा, रामायणे ।

२ । ८४ । १३ ।

“मायूरिकाः क्राकचिका वेधका रोचका-

स्तथा ॥”)

वेधकर्त्तरि, चि ॥ (यथा, महाभारते । १३ ।

२३ । ८० ।

“अप्राप्तदमकाश्चैव नासानां वेधकाश्च ये ।

बन्धकाश्च पशूनां ये ते वै निरयगामिनः ॥”)

वेधनिका, स्त्री, (विध्यतेऽनयेति । विध + करणे

ल्युट् । ततः स्वार्थे कन् ।) मणिशृङ्गादिवेधनो-

पकरणम् । भोमरी इति भाषा । तत्पठ्यायः ।

आस्फोटनी । इत्यमरः ॥ लास्फोटनी ३

स्फोटनी ४ दृषदंशिका ५ । इति भरतदृष्ट-

वाचस्पतिः ॥